

Het einddoel des geloofs

(1 Petrus)

Petrus was een ongeletterde visser en toch is deze brief in helder Grieks geschreven.

Dat komt, omdat Petrus deze brief dicteerde en Silvanus (Silas) zijn woorden opgeschreven heeft (5:12).

Deze eerste brief van Petrus is geschreven vanuit Rome kort voor de vervolging van de christenen onder keizer Nero in het jaar 64 na Christus. Toen is ook Petrus gekruisigd.

1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, die in de verstrooiing zijn in Pontus, Galatie, Kappadocie, Asia en Bitynie.

Petrus behoorde tot de twaalf door de Heere Jezus uitgekozen apostelen en hij schrijft deze brief aan de vreemdelingen in de verstrooiing. De genoemde streken zijn vijf oude landstreken in Klein-Azie.

Deze brief van Petrus is dus gericht aan de vreemdelingen. Een christen is op aarde een vreemdeling, want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen.

Onze Koning is Jezus Christus en onze hoofdstad is "het nieuwe Jeruzalem". Wij leven tussen goedwillende mensen maar ook tussen mensen die vervreemd zijn van het leven Gods.¹

2 De uitverkorenen naar de voorkennis van God, de Vader, in heiliging door de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus: genade en vrede worde u vermenigvuldigd.

Wij zijn uitverkorenen naar de voorkennis van God, de Vader. Dat is een genade-voorrecht. Wij zijn uitverkoren voor de grondlegging der wereld om – zoals in Efeze 1:4 staat "heilig en onberispelijk te zijn voor zijn aangezicht. "

¹ Efeze 4:18

Hier staat verder in dit vers genoemd dat heiliging door de Geest plaats vindt. De Geest van God heiligt ons en Hij doet dat door o.a. de beïnvloeding van het woord van God. Daarom hebben wij de beïnvloeding van het woord zo nodig..

Aan het einde van vers 2 staat ook genoemd: tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus. Willen wij gehoorzaam zijn, dan mogen wij ook rekenen op de besprenging met het bloed van Jezus.

Kinderen die gehoorzaam willen zijn, maken immers fouten en vallen nog ongewild. Maar dit wordt vergeven.

Gehoorzaamheid en besprenging met het bloed horen bij elkaar.

En waartoe zal het leiden? Genade en vrede zal ons worden vermenigvuldigd.

In de 2^e brief van Petrus zegt hij: Genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis

van God en van Jezus, onze Here.

Dus hoe meer wij opgroeien in de rechte kennis van God en Jezus, hoe meer genade (en dat is ook hulp) en vrede zullen wij ervaren. Vermenigvuldigd! $2 \times 2 = 4$ maar $4 \times 4 = 16$ en $16 \times 16 = 256$ enz.

3 Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop,

Petrus prijst de grote barmhartigheid van de God en Vader van onze Here Jezus Christus. Door de opstanding van Jezus zijn wij wedergeboren tot een levende hoop: wij roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.

Onze hoop is dat wij meer en meer deel krijgen aan de vruchten van de Geest ofwel de goddelijke natuur. Die hoop is

niet zwak maar levend; een levende hoop.

4 Tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u,

- Onvergankelijk: zij vergaat niet.
- Onbevleete: zij is zuiver.
- Onverwelkelijk: zij blijft fris, onuitputtelijk en zal niet opraken.

Omdat wij door genade Gods zonen en dochters zijn, zijn wij ook erfgenamen en wij worden straks verenigd met de erfenis.²

5 Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

Hier staat hoe wij in de kracht Gods bewaard blijven, namelijk door het geloof! Door te geloven, door altijd te vertrouwen blijven wij bewaard in de kracht Gods.

² Romeinen 8:17

Wij leven in de laatste tijd en de diepe inhoud van de zaligheid wordt ons gaandeweg duidelijker en duidelijker.

6 Verheugt u daarin, ook al wordt gij thans, indien het moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd,

Over deze heerlijke dingen mogen wij ons verheugen, ondanks het feit dat wij door allerlei verzoeken en aanvechtingen heen moeten. Beter vertaald is, dat die beproevingen ons bezwaren. Maar het is voor korte tijd en alleen, indien het zo moet zijn.

7 Opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus.

Deze beproevingen hebben tot doel dat wij gevormd worden naar het beeld van Jezus. De beproevingen dienen om ons

echt te maken. Hier staat: de echtheid van uw geloof, dat deze echtheid van ons geloof mag zijn tot lof en eer bij de openbaring van Jezus Christus.

8 Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde,

Petrus heeft Jezus jarenlang gezien maar wij hebben Jezus nooit gezien maar toch hebben wij Hem lief en geloven wij in Hem.

En – zo staat hier: wij verheugen ons met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde. Die vreugde is onuitsprekelijk groot en het is geen zielse vreugde, maar een verheerlijkte vreugde. En waarom dan die vreugde??

9 Daar gij het einddoel des geloofs bereikt, dat is de zaligheid der zielen.

Het einddoel is: de zaligheid der zielen. Dat wil niet alleen

zeggen, dat we straks behouden zullen zijn en niet verloren zullen gaan. Het gaat over iets veel heerlijkers en diepers.

Het gaat om: een vrije en verlorene ziel! Die ziel blijft zalig, gelukkig en evenwichtig onder wat voor omstandigheden ook, die zich voordoen.

Het kost tijd om tot dat einddoel te komen. Daarom spreekt Petrus ook over een einddoel. Wat de mensen ook van ons vinden of zeggen; de ziel komt niet uit zijn evenwicht. Losgekocht door het bloed van Jezus van alle mensen!

Een vrije, zalige ziel, dat is ons einddoel. Als we tot wedergeboorte komen, zijn wij eerst nog kleine kinderen in Christus. En dan gaat het er om dat wij opgroeien tot zaligheid.

In het begin draait het vaak nog zo om ons zelf.

Onze zielige ziel, waarbij het nog zo om ons zelf draait, mag

veranderen in een zalige ziel, waarbij het om de ander gaat.

1 Cor. 15:51 noemt:

De eerste mens, Adam, werd en levende ziel. De laatste Adam een levendmakende geest. Letterlijk noemt de grondtekst: een leven gevende geest.

Dat is nogal een verschil tussen de eerste en de tweede mens. De eerste mens is uit de aarde; de tweede mens is uit de hemel.

En omdat wij wedergeboren zijn, behoren wij tot die laatste categorie mensen en dat is hoopvol. Jesaja profeteerde over Jezus dat Hij Zijn ziel heeft uitgegoten in de dood.

Hij was naar de Geest de Zoon van God maar naar het vlees wat Hij uit Maria geboren met haar vlees en bloed.

1 Petrus 2:23 noemt dat als Hij gescholden werd, Hij niet terugschold en als Hij leed, dreigde Hij niet, maar gaf het over aan Hem, die rechtvaardig oordeelt.

En ook heeft Hij Zijn ziel uitgegoten in de dood toen Hij onder de overtredders werd geteld.³

Wij hebben een vlees waar geen goed in woont. In onze geest is de heilige Geest aanwezig maar in ons vlees woont geen goed.

Petrus noemt in 1 Petrus 2:11:

Geliefden, ik vermaan u als bijwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen uw ziel.

Willen wij tot dit einddoel des geloofs komen, waar Petrus ons over heeft geschreven, dan is de radicale weg daartoe om ons te onthouden van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen onze ziel.

Er zijn normale begeerten, eten en drinken en huwelijks verlangens, maar er zijn ook vleselijke begeerten. Petrus

³ Jesaja 53:12b

vermaant ons als geliefden, om ons daarvan te onthouden.

In Hebr. 4:12 wordt genoemd dat het woord van God vaneenscheidt ziel en geest.

Dus niet alles wat in ons omhoog komt aan gedachten en gevoelens is goed. Maar het woord scheidt (scheidt vaneen) overleggingen en gedachten van het hart.

Zijn die gedachten op ons zelf gericht of zijn ze op de ander gericht? Een prachtig veranderings proces van een zielse christen naar een geestelijk christen.

Jezus sprak in Math. 16:25

Want ieder die zijn leven (letterlijk staat er: zijn ziel) zal willen behouden, die zal het verliezen maar wie zijn leven verloren heeft om Mijnentwil, die zal het vinden.

Ook in de omgang met onze broeders en zusters gaat het er

om, de vermaning van Petrus hierover ter harte te nemen. Hij schrijft in 1:22

22 Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigd hebt tot ongeveinsde broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief,

Ik moet dus door gehoorzaamheid aan de waarheid mijn eigen ziel reinigen, wat er in mijn ziel omhoog komt, als wij als broeders en zusters met elkaar omgaan.

Of zie ik slechts dingen bij anderen en merk ik niets van mijn eigen balk op. Jezus zei: Doe eerst de balk weg uit uw eigen oog.

In de omgang met elkaar, hoe verschillend wij ook zijn, in de omgang ook als man en vrouw, gaat het er om dat mijn eigen ziel gereinigd wordt tot een liefde die van harte en bestendig is.

Dit alles is een proces en het kost tijd. En het heerlijke einddoel is een zalige ziel., een gelukkige ziel. Dan draait het om de ander en om de Heer en niet om ons zelf.

Ons motto wordt dan:

- Eerst de ander
- Daarna de ander
- Vervolgens de ander
- En tenslotte de ander

En als wij die gezindheid krijgen, dan zorgt God buitengewoon goed voor onszelf.

10 Naar deze zaligheid (naar zo'n heerlijke verlossing van de ziel) hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben,

Zelfs de profeten zochten en vorsten hiernaar zoals de profeet Jesaja dingen op schreef en profeteerde en dacht: op wie zou dat toch betrekking hebben?

11 Terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest

van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna.

De Geest van Christus sprak in hen. Hij sprak over al het lijden dat over Christus zou komen maar ook van al de heerlijkheid daarna.

Die heerlijkheid is ook dat wij omgevormd kunnen worden van een ziels christen waarbij het nog zo om onszelf draait, naar een geestelijk christen met een zalige ziel, waarbij het om de ander en om Christus belang gaat.

12 Hun werd geopenbaard, dat zij niet zichzelf, maar u dienden met die dingen, welke u thans verkondigd zijn bij monde van hen, die door de Heilige Geest, die van de hemel gezonden is, u het evangelie hebben gebracht, in welke dingen zelfs engelen begeren een blik te slaan.

Er werd hun iets geopenbaard namelijk dat zij niet zichzelf

dienden maar ons. Maar thans, bijvoorbeeld door deze brieven van Petrus, worden ons zulke heerlijke dingen verteld – zulk een evangelie – zulk een blijde boodschap, dat zelfs engelen begeren om daar inzicht in te hebben.

De belofte dat wij deel kunnen krijgen aan de goddelijke natuur ⁴, de belofte dat, wie overwint, met Jezus zal zitten op Zijn troon enz. In zulke grote dingen begeren zelfs engelen een blik te slaan.

13 Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.

Dus nu gaat het er om, dat wij onze aandacht hier helemaal op gaan richten en dat wij de lendenen van ons verstand gaan omgorden.

En dat wij niet zweverig maar nuchter zullen zijn en dat wij

onze verwachting, onze hoop volkomen zullen vestigen op de genade.

En – zo schrijft Petrus – u verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, daar u dit einddoel des geloofs zult bereiken, de zaligheid der zielen.

⁴ 2 Petrus 1:4